

Beszámoló

Tavaly ilyenkor *Kényszerképzet* című munkatervemmel jelentkeztem a *Communitas Alkotói Ösztöndíjra*, első verseskötetem tervének köszönhetően részesülhettem az egy éves támogatásban, amit ezúton is hálásan köszönök. A támogatás nem csak az anyagi biztonságom, egzisztenciám fedezte, hanem szakmai szempontból is közelebb kerültem a terv megvalósításához.

Először is a *Kényszerképzet* cím cserélődött le a következőre: *Atlasz hátára veszi a holdat*. Az új cím nem csupán a kötet témáit (tájékozódás, nappal-éjjel, identitás, felnövés, jövő, mitologikus tér-idő), hangulatait keretezi, hanem az írói pályám indulását is konnotálja. A cím ugyanakkor nem veszi magát túl komolyan, nem helyezkedik bele egy tipikusan romantikus, profetikus költőszerepbe, hiszen Atlasz nem az egész égboltot veszi hátára (ahogyan a mítoszban ismert), csupán a holddal próbálkozik.

Az alkotói tervezetemben felvázolt 3 ciklus kisebb-nagyobb változtatásokkal megmaradt. Az első ciklus tárgyilagosabb versei (*Újvilág, Üresjárat, Zsákutca* stb.) háttérbe szorultak, mivel az utóbbi egy évben kissé elmozdultam az alanyi líra irányába. Ezek közül jónéhányat már publikáltam is, melyek fontos vezérszövegek lesznek a készülő kötetben (*Hetedik nap, Csupa Szív Blues, Tűzfészek* stb.).

A második és harmadik ciklus sodrása illetve meditatív jellege megmaradt. A második továbbra is egy szubjektív perspektívát alkalmaz, egy bomlottabb nyelvvel és távolibb asszociációkkal operál, miközben az első ciklus problémáira, témáira igyekszik reflektálni. Az első kettőhöz képest pedig a harmadik ciklus a szorongásokon való továbblépést, a régi témákon való fölülkerekedést jelenti egy strukturáltabb beszédmódban, követhetőbb ritmusban és konkrétabb képiségben. Az elmúlt egy évem elsősorban a letisztázásra szolgált és a munkaterv továbbgondolását segítette elő:

melyek azok a fókuszpontok (versek), amik tartóoszlopként tudnak szolgálni a koncepciót illetően, amik köré szervesen csoportosulhat a többi szöveg.

A magánéleti/egzisztenciális részét tekintve a támogatásnak köszönhetően 2022 nyarán kényelmesen kirándulhattam, illetve a Kolozsvárra való költözést, az egyetemi tanulmányaim megkezdését könnyítette meg. A *BBTE Bölcsészettudományi Kar* sok új fontos perspektívát nyitott meg számomra, melyeket írásaimban tudtam hasznosítani: hogyan gondolkodunk irodalomról, hagyományról, hatalomról stb. Nagyban hozzájárult a nyelvem tudatosabb alkalmazásához, úgy érzem, az elmúlt egy évben egyre kiforrottabb és pontosabb kifejezéseket tudok találni a művészetem közvetítésében. A nagyvárosba való költözés nem csak intellektuális, de élménybeli tapasztalatok sorozatát jelentette és jelenti, melyek inspirációs forrásként szolgálnak a verseim számára. Új írásaimban, a készülő kötetem koncepciójában fokozottan tematizálni kezdtem a környezetváltás és a közösségélmény problémáit. A *Communitas Alkotói Ösztöndíj* támogatása nélkül bizonytalanabban tudtam volna mozogni a számos új térben és közösségben, amit egy nagyvárosba való költözés jelent.